

De meikever

De meikever hoort tot de z.g. bladsprietkevers, waartoe ook de mestkevers, neushoornkevers en vliegende herten. De antenne van vooral de mannetjes zijn vertakt tot afgeplatte zijtakjes, vandaar de naam bladsprieteten. Het oppervlakte is hierdoor vergroot zodat dit meer ruimte biedt voor geurreceptoren.

De eieren worden in de grond gelegd. De larven (engerlingen) vreten aan allerlei wortels (ook van bomen) en kunnen hierdoor enige schade veroorzaken. De ontwikkeling duurt in ons land 3 à 4 jaar. De volwassen kevers leven een paar weken en vreten aan bladeren van bomen. Vooral actief vliegend bij zonsondergang. Het is een welkom hapje voor o.a. vleermuizen en uilen. Vooral op onze zandgronden is het leefgebied van de meikever te vinden.

Als insect in de volksliteratuur is de meikever een geliefd onderwerp. Maar ook als "speelgoed" voor kinderen is de meikever één van de populairste insecten.

De laatste jaren zien we de meikever wat vaker. De achtergronden van de z.g. meikeverjaren zijn niet geheel duidelijk. Het gebruik van insecticiden in de afgelopen decennia speelde hierin géén rol.

Verwant aan de meikever: de kleinere en talrijker voorkomende junikever, de zeldzame en grotere julikever uit de duinen. Rozenkevers ongeveer 1 cm komen ook veel voor.

Al deze soorten hebben een leefwijze vergelijkbaar met de meikever en behalve de julikever soms schadelijk in sportvelden en golfbanen, waarbij ook biologische middelen (nematoden) ingezet worden.

De vertoonde glazen pot bevat alle ontwikkelingstadien en wordt ter demonstratie in het onderwijs gebruikt.

